

Primul meu contact cu Marea Britanie a avut loc in vacanta ce a urmat examenului de capacitate, pe cand aveam 15 ani si am aflat despre o tabara de limba engleza organizata in Cambridge de catre Colegiul National Vasile Alecsandri din Galati. Am ales sa incep relatarea experientei mele ca student roman in Marea Britanie cu acest episod, deoarece este unul dintre factorii ce m-au influentat cand am ales sa imi continui studiile la o universitate britanica.

In acea excursie am fost fascinat de Anglia ca si tara, cultura si nivel academic. Toti acesti factori, combinati cu entuziasmul specific varstei au aprins o noua dorinta, au starnit o noua ambitie: aceea de a deveni si eu student la o universitate din Anglia. Astfel, pe parcursul ultimilor doi ani de liceu am facut toti pasii necesari parcurgerii acestui drum, fiind acceptat la 4 dintre cele 5 universitati la care am aplicat pe Hospitality&Tourism Management.

In Septembrie 2010 am inceput primul an de facultate in Portsmouth, in cadrul univeristatii cu acelasi nume, si la fel ca majoritatea celorlalti student romani din UK, m-am lovit de discrepanta dintre cele doua sisteme academice. Am invatat cat de mult conteaza aspectul practic al studiilor si mereu mi-am exprimat admiratia si aprecierea fata de acest concept, incercand sa le descriu cat mai detaliat celor din Romania (in special celor care erau un pic ironici in legatura cu beneficiile unui curs din strainatate) abordarea practica a cursului. Pe parcursul primului an de studii am realizat ca sunt una dintre persoanele care chiar studiaza ceea ce ii place in mediul potrivit, iar cursul ales este cel ce ma va pregati pentru viitoarea cariera. Primii doi ani petrecuti ca student in Marea Britanie au fost o experienta speciala din toate punctele de vedere, pe parcursul careia am avut ocazia sa ma integrez si sa ma dezvolt intr-o societate diferita de cea in care m-am format. Din acest punct de vedere Marea Britanie este un exemplu, fiind o tara foarte deschisa catre studentii straini care reprezinta si un important factor economic pentru orasele universitare.

La inceputul celui de al doilea an m-am lovit pentru prima data de conceptul "roman in UK" si am aflat despre restrictiile de munca impuse noua. Astfel m-am conformat si am aplicat pentru National Insurance Number si Yellow Card pentru a putea lucra legal in paralel cu studiile. Al doilea an a fost cel putin la fel de

frumos ca si primul an, cu un nivel academic mai intens, doua joburi part time si cu un George mai responsabil si mai dornic de success decat in anul precedent. Succesele nu au intarziat sa apara, astfel devenind primul student de pe cursul meu care am aplicat si am obtinut internship-ul dorit. Aventura mea a continuat in Statele Unite ale Americii unde am locuit, studiat si lucrat timp de un an de zile la Walt Disney World in Florida. Acest an a reprezentat "placement year-ul" meu, obligatoriu de altfel pentru toti colegii de pe curs. Experienta a fost unica, mi-a deschis noi orizonturi avand posibilitatea de a stabili prietenii si relatii profesionale pe care le voi pastra pentru totdeauna.

Dupa un an de zile petrecut in Florida in care am invatat cat de important e aspectul practic in industria turismului, lucrand la una din cele mai prestigioase corporatii din lume (Disney) a venit timpul sa ma intorc in Portsmouth pentru anul IV de facultate care este si ultimul. Am fost mereu constient ca soarele si prietenii din Florida imi vor lipsi enorm, dar in acelasi timp abia asteptam sa ma intorc la viata de student din Portsmouth. Tonul pozitiv al relatarii mele se va schimba probabil un pic, avand in vedere ca dupa ce am fost plecat un an am gasit atat de multe lucruri schimbate, nu in cel mai bun sens. Aici ma refer la toata aceasta tendinta de denigrare a romanilor de catre presa britanica, din cauze politice sau sociale(iar cand spun social, ma refer la problemele deja existente ale societatii din UK). Am avut un soc cand pentru prima oara am gasit o sectiune in a doua pagina din Daily Mail care era pur si simplu o petitie pentru cetatenii britanici pe care scria cu majuscule "SAY NO TO THE ROMANIANS" in care sa voteze neacceptarea romanilor a caror restrictii de munca vor iesi din vigoare in 2014. Sunt o persoana cerebrala, care accepta realitatea cu partile ei bune si rele. Spun asta pentru ca vreau sa mentionez ca sunt atat de multe persoane cu pasaport romanesc care tranziteaza tarile din Vest in cautarea unei vieti mai bune sau doar pentru a se imbogati pur si simplu, dar nu o fac in cele mai civilizate sau legale modalitati si in care eu sau toti ceilalti care chiar fac ceva pentru viitorul lor nu ne regasim. Fiecare tara si civilizatie are diferite categorii si peste tot exista si oameni rai si oameni buni. Nu toti romanii sunt la fel, cum nici toti britanicii sunt la fel. Astfel, as vrea sa imi exprim dezacordul fata de tot acest circ mediatic in care suntem implicati fara voia noastra, noi romanii care au venit in Marea Britanie

pentru a ne forma profesional si a ne bucura de unele oportunitati care din pacate nu ne sunt oferite inca acasa.

Sper din tot sufletul ca aceasta campanie, pe langa celelalte demersuri sa exprime ceva nou, vocea noastra, a celor ce nu am venit aici doar ca sa le furam slujbele britanicilor sau sa ne montam cortul in Hyda Park. Iar pentru noi, cei care suntem deja aici si stim cum era sa fii roman in UK si inainte de acest scandal mediatic, haideti sa le aratam tuturor ca suntem la fel de muncitori si dornici de success ca si atunci cand am luat-o de la zero, singuri intr-o tara noua. Astfel, sper sa ma pot simti din nou la fel cum ma simteam in 2010 cand spuneam ca sunt din Romania, loud&proud!

Mult success tuturor si multumesc din nou Gandul pentru aceasta campanie si oportunitate de a ne face auziti.

Cu drag,

George Ciocan